Ч. 92. Второк 27 цьвітня (10 мая) 1904. Рік XIV.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Росийско-япаньска війна.

Сумні часи настали для Росиї. Коли на мори слїдувала одна поражка за другою і якесь нещастє переслїдувало росийску фльоту, росийска суспільність, іменно же верховодячі єї круги потїшали ся тим і старали ся зменшити вагу поражок на мори в очах цїлого сьвіта, що всю надію покладали на сухопутну армію росийску та нею відгрожували ся Японцям. А сьвіт вірив тому, Европа навіть певна була побіди росийскої сухопутної армії а росийска суспільність вже таки ніби видїла, як сухопутна армія одним замахом згнете ворога і не дасть єму пардону, доки аж таки в єго власній столици, в Токіо, не подиктує єму условий мира. Так бодай писали деякі росийскі ґазети.

Як же нараз все змінило ся! Правда, головна сила росийска, армія уставлена на стратеґічній лінії Ляоян-Мукден, ще не нарушена і ще можуть Японцї одержати сильні удари; але початок, який зроблено над рікою Ялю, захитав сильно повагу Росиї і ослабив віру в силу єї армії та здібність єї проводирів не лиш у чужих, але й у своїх. Нинї нема вже сумніву, що поражка Росиян над рікою Ялю коло Тюренчен була далеко страшнїйша, як то в першій хвили можна було гадати і як то представляли дуже оглядно писані звіти ґен. Куропаткіна і Кашталїньского. Навіть в сім случаю, коли би Японцї дійстно станули були до бою в два рази так великій силї, як була у Росиян, то се ще не повинно би було стати ся причиною, так сказати би, катастрофи над рікою Ялю.

Росийске войско над рікою Ялю, як вже звістно, займало всюди дуже догідні позициї на горбах понад долинами ріки Ялю і єї притоки Аіхо або Іхо. До того ще тоті позициї були дуже сильно укріплені. Ще далеко перед тим, заким Японцї появили ся над рікою Ялю, говорено з росийскої сторони, що росийскі інжинїри всїлякими способами так укріпили позициї росийского войска в тих сторонах, що Японцї не зможуть нїколи їх взяти і не перейдуть через ріку. Здає ся, що в то вірив і був о тім переконаний також і ґен. Куропаткін, а коли нї, то хиба зовсїм не сподївав ся атаку неприятеля з тої сторони і хиба ґенерали Засулич та Кашталїньский дїлали на власну руку. Се послїдне могло навіть бути, коли правда, що ґенер. Куропаткін сам жалував ся на то. Але й Куропаткінови зачинають вже робити докори. Кажуть, що він без потреби зачав робити якийсь мішаний корпус і порозривав орґанізацию войска, та поробив командантами людий, котрих войско не знало. А вже найбільшою хибою було то, що він тому мішаному корпусови не додав достаточного числа артилериї — було всего 40 пушок супротив 110 япаньских.

Як тепер показує ся Росияни по першій поражцї не могли навіть довго задержати ся в місті Фенванчен, де в першій хвили хотїли укріпити ся. Японцї форсовним маршом пустились за ними і як зачувати, прийшло було під сим містом до великої битви, в котрій обі сторони мали потерпіти великі страти. Близших вістий о сій битві ще нема; звістно лиш то, що Росияни уступили ся звідтам і посунулись на лїнію Ляоян, висадивши перед тим у воздух всї магазини провіянтові. З япаньскої сторони доносять, що послїдна поражка мала дуже деморалізуючо вплинути на росийске войско, бо заєдно зголошують ся до Японцїв росийскі дезертири. З росийскої сторони потверджують вже вість, що Японцї заняли Фенванчен.

Отже теперішна ситуация на поли війни така: Порт Артур від сторони моря замкнений і росийска фльота не може виплисти з него, що найбільше міг би видобути ся один малий корабель, але гнаний неприятелем не заплив би назад; цїла же ескадра не може вже виплисти. Друга армія япаньска висїла в трох місцях на беріг коло Піцево, Кінчов і Пулянтіна (Порт Адамс) і так фактично вже замкнула Порт Артур і від сторони цїлеччини а взявши в свої руки зелїзницю і телєґраф, перервала комунікацию з Мукденом. Перша армія

---

1)

Японїя і Японцї.

(Після дра Коха, Майнке Сміта, Гірна і др. зладив — К. Вербин).

I.

В'їзд до Йокагами. — Европейска а япаньска культура. — Оселя чужинцїв. — Дрібнота япаньскої раси. — Сьвіт чужої культури і єї принадність. — Япаньске жіноцтво і відносини обох полів. — Основи щастя в япаньскім житю. — Місто Йокагама.

Сім лїт минуло від часу, коли я був в Японїї. Сім лїт то не такі давні часи і певно, що від тої пори мало змінило ся в житю і відносинах япаньского народу. Враженя, яких я зазнав тодї в сім краю, і мої спостереженя не стратили ще й нинї своєї вартости, тому й хочу подїлити ся з моїми читателями.

То було якраз в маю 1897 р., коли я вибрав ся з Гонолюлю в дорогу до Йокагами. Не стану тут описувати моєї їзди по бурливім мори і тої мраки, серед котрої не втихала корабельна парова труба, даючи безнастанно знак остороги. Та й тодї ще, коли ми вже доплили до япаньского побережа, небо ще не зовсїм було прояснило ся а Фуджі-но-яма, сьвята гора Японцїв, котрої вершок вкритий снїгом бiлїє ся з далека на мори, була ще закрита сїрими хмарами. Але впрочім цїлий образ при в'їздї межи два довгі ряди камінних гребель, що ослонюють йокагамску пристань, був таки досить привітливий. На просторім заливі виднїли ся не лиш ясно помальовані величезні анґлїйскі, американьскі та япаньскі кораблї военні, але й велика маса всїляких иньших пароходів а передовсїм богато соток рибацких лодий. На горбах заблисло щось тут і там в сьвітлї ранного сонця: то пушки Крупа, що стережуть в'їзду до пристанї, котрого боронять також укріпленя на деяких островах.

Чайкою „Ґранд-готелю“ доплив я до берега, а звідси поїхав „джінрікшою“, малим візком на двох колесах, котрий тягне один чоловік, до моєї нової кватири. „Ґранд-готель“ то найбільша і найлїпша гостинниця у всхідноазийских сторонах, а господарем в нїм єсть Німець, що веде готель знаменито і зовсїм на американьский лад. Готель той стоїть одним, довгим як рідко, фронтом до моря а з єго терас видко дуже красно кораблї всїляких народів в пристани і широкий океан далеко за нею, де знов білїють ся вітрила множества рибацких лодий.

Йокагама, головний порт Японїї, має около 180.000 жителїв і тут, так сказати би, у вхідових воротах, впадають вже дуже в око европейско-американьскі впливи. „Сетльмент“ — оселя — де поселили ся заграничні купцї, має зовсїм европейский характер, а їх приватні помешканя на „блюфі“, горбі чужинцїв, відзначують ся лиш красними городцями від наших двірків. Але мимо того навіть в сїй части міста, без сумніву найбільше европейскій, можна на кождім кроцї побачити справдешні япаньскі звичаї і обичаї і я з немалим дивом зробив якраз тут спостережене, як малий ще вплив зробила заграниця на звичаї широких мас япаньского народу. В япаньскій части міста живють люди ще зовсїм так само, як в малих місточках в глубинї краю. Пожива, одїж та й цїлий спосіб житя остались майже зовсїм такі самі, як були давнїйше. Відповідний до того єсть і образ, який представляють улицї, та ріжнить ся лиш незначно від того, який представляють инші міста. Доми і крами показують таке саме уладженє.

То, що кождому Европейцеви завсїгди найбільше впадає в очи, іменно, що тут нїхто не криє ся з тим, що у него робить ся в хатї, анї не соромить ся виходити неодягнений на улицю і так незгідні з нашим понятєм відносини мужчин до женщин — все то можна на улицях Йокагами так саме побачити, як і де небудь инде в Японїї. Погляд, з яким я нераз стрічав ся, що Йокагама зовсїм а зовсїм стала европейска, що там вже нема „справдешних“ Японцїв, може бути хиба лиш у людий, котрі не завдали собі труду роздивити ся в япаньских частях міста.

Та ще й в иньшім напрямі не можу погодити ся зі звичайним поглядом на Йокагаму. То треба признати, що житє чужинця минає тут досить одностайно, що він тут відчуває дуже прикро брак доброго театру та концертів і взагалї всякої духової розривки. Але то само

взяла вже Фенванчен а в виду того не може вже бути й бесіди о висланю якоїсь російскої сили для освободженя Порт Артура від облоги. Дальший хід війни зависить тепер від того, де висяде на беріг трета армія японьска.

Новинки.

Львів дня 9-го мая 1904.

— **Іменованя.** П. Міністер віроісповіданя і просьвіти іменував суплента мужеської семинариї учительскої в Тернополи Богдана Копитчака головним учителем в тім заведеню.

— **Іспит** на учительки жіночих робіт ручних в учительскії семинариї в Станиславові відбуде ся дня 25 с. м. Поданя заосмотрені потрібними сьвідоцтвами треба вносити до дирекциї найдальше до 15 с. м.

— **Самоубийство начальника суду.** З Будапешту доносять, що в місцевости Мако застрілив ся передвчера в часї веденя судової розправи начальник тамошного суду радник Маюш. Самоубийства допустив ся імовірно в приступі божевільства.

— **Скритоубийство для рабунку.** В місцевости Ґеблясбрук коло Ст. Пельтен замордовано онгди властительку крамниці Франціску Затлер і еї 8-лїтну дочку. Опришки, користаючи з неприсутности Затлера, котрий для закупна товарів перебував у Відни, напали на крамницю і поваливши обі жертви на землю, підрізали їм горла. Відтак зрабувавши готівку і забравши деяки инші важнїйші річи, утїкли. Поки що убийників не вислїджено.

— **Пожар фабрики.** В ночи з дня 3 на 4 мая навістив Варшаву великий пожар. Жертвою его стала велика фабрика тесельска і столярска братів Горнів. Огонь почав ся около 11 години вечером в головнім будинку фабрики і розширив ся з великою скоростию на всї сторони. В короткім часї обіймила полумінь всї фабричні будинки не виключаючи віддїлу машинового. Сторожа пожарна працювала з найбільшим напруженем цїлу ніч. З цїлої фабрики лишили ся тілько опалені мури. Страта виносить до 100.000 рублїв. Фабрика Горнів давала роботу 200 людям.

— **Огнї.** В Рихтичах, дрогобицкого повіта, вибух огонь дня 25 м. м. в лїсї ґр. Бельского і знищив 10 морґів 4-лїтного загайника. Шкода виносить 6000 К. — Дня 25 цьвітня о годині 7-ій вечером погорів в Оровім, дрогобицкого повіта, дім Мих. Ластовецкого вартости 1500 К. — В Перепростині коло Східниці погоріли будинки Берка Еренфельда вартости 5800 К. — В Сусїдовичах самбірского повіта, знищив огонь дня 27 цьвітня загороду Ів. Ольшевского. — В полуміни погиб 6-лїтний син Ольшевского. Обезпечена шкода виносить до 600 К.

— **† Померли:** О. Григорий Сухаровский, сьвященик-ювилят, парох в Конюшкові, брідского деканата, львівскої архієпархії, дня 17 цьвітня в 79-ім роцї житя, а 52-ім сьвященьства; — о. Климентий Глиньский, парох в Камянках, скалатского деканата, львівскої архієпархії, дна 18 цьвітня в 74-ім роцї житя, а 46-ім сьвященьства; в Монахові Франц Ленбах, славний німецкий маляр, дня 6 мая в 68-ім роцї житя.

— **Динамітний замах в Перемишли.** Свого часу доносили ми про динамітний замах в Перемишли, котрого жертвою упало двоє дїтий. Динаміт був підложений у фабричнім складі якогось Зайтельбаха, в подвірю, де стояв старий бензиновий мотор. Переведене слїдство звернуло підозріне против властителя заведеня Зайтельбаха, котрого й арештовано. Именно викрито при помочи асекурацийної полїси, що Зайтельбах окрім мотору та уладженя обезпечив також 40 метричних сотнарів круп і 50 метр. сотнарів гречки, котрих в маґазинї зовсім не було. З того виявляє ся зовсім недвозначно, що він сам приготовив замах, щоби потім дістати від асекурациї винагороду. Динаміт мав собі спровадити з Борислава.

— **Буря у Відни.** Дня 4 мая лютила ся у Відни сильна буря, що тревала цїлу годину і наробила в тім розмірно короткім часї величезної шкоди. Улиці були мов вимерті, бо ніхто не сьмів вийти з дому. Захоплені орканом прохожі ховали ся в сїнях, бо з причини страшного вихру не можна було ні на крок поступити наперед. Кілька прохожих повалив навіть вітер на землю. На Кернтнерштрассе перед домом ч. 26 пірвав оркан кількох людий і кинув ними так сильно о шибу в виставовім вікні кравецкої фірми Клемпнера, що шиба $2^1/_2$ центиметра груба а 12 квадратових метрів велика розбила ся на кусники. На щастє кинені так люди лиш легко покалїчили ся. На Ляндштрассе завалила ся триповерхова стїна недокінченого ще дому і роздавила своїм тягаром дах сусїдного партерового будинку. — Згаданого дня лютила ся сильна буря також в полудневих провінциях Австриї, при чім в кількох місцевостях наробив град великої шкоди. В купелевій місцевости Баден коло Відня туча з градом знищила цьвіт на овочевих деревах. Подібні вісти наспіли з Інсбрука і Сольногорода. В охрестности міста Амштеттен наробила буря в полях і огородах страшної шкоди, перервавши рівночасно телеґрафічне получене. Всхідний поспішний поїзд приїхав там покритий грубою верствою граду.

— **Туча з градом.** Від Перемишлян пишуть: Дня 4 мая о 3 тій годині пополудни зірвала ся над Боршевом коло Перемишлян буря з градом і таким зливним дощем, що до пів години з поля і сіножатий зробила пустиню. Весяні засїви, котрими ще рано того дня тїшили ся хлїбороби і котрі обіцювали обильні жнива, знищені майже цїлковито. Ярі збіжа, що вже посходили, примулені або знесені з поля. Бараболї забрала вода з землею, а хлїбороби ломлять лиш руки, що пропала їх праця і надії. Град падав кілька хвиль, однако лежав, де не забрала его вода, до пізної ночи. По зливі ішла така сильна вода, що забрала всьо, що стрітила на дорозї. З ріки Липи коло Перемишлян витягнули коня і корову, котрих вода принесла з собою з Унева, де був хмаролом; корова була ще жива, але кінь спутаний погиб. Новий міст на Липі коло Перемишлян, високий близько 20 метрів, ледве видержав напір води, котра трясла его стовпами, як стеблами соломи. Старі люди не памятають такого хмаролому і таких шкід від води.

єсть і в других сторонах Японії. Однакож з тим не можу ніяк погодити ся, мов би то охрестність Йокагами не представляла нічого займавого. „Блюф“ з буйною ростинностию в своїх городах подає пишний вид на море а дороги на побережу, вздовж заливу Місісіпі помежи рижовими полями і живописними селами представляють прекрасні образи краєвидів. Та й морскі купелї, хоч їм брак руху филь широкого моря, мають непослїдне значінє підчас горячого японьского лїта.

Межи чужинцями, що осїли в Йокагамі, найбільше Анґлїйців. Але й Німців єсть тут, именно же купців, котрим тут несогірше веде ся; але між ними мало таких, що ведуть торговлю на власну руку. Богатих купців межи Німцями тут взагалї досить, а до того причиняє ся мабуть найбільше то, що люблять тут жити понад стан.

Коли Европеєць опинить ся в Японії серед зовсім иншої культури, як его питома, домашна, то ему впадає в око найбільше дрібнота японьскої раси. Мужчини й женщини не доходять зовсім до того росту, який в Европі називаємо середним. Цїла тайна того, длячого японьский сьвіт так дуже притягає Европейця до себе, лежить в тім, що тут все має „стиль“, значить ся, що все, що тут лиш можна побачити, показує лиш всїлякі сторони одного і того самого характеру, котрий знову єсть лиш природним впливом з природи краю та історичного розвою. Маленькі, рижовою соломою криті хати, що зі своїми до посуваня стїнами і матами виглядають як би хатинки для льяльок, поля поділені на малесенькі загони та й сама їх управа посунена до таких дрібничок, що рільництво тут подобає більше на інтензивне городництво, лиця і постаті людий, їх одїж і фризура, їх парасолї та сандали, ба навіть зьвірята і ростини — все то належить разом до себе, згаджає ся з собою і так сказати би творить орґанїчну цїлість. Длятого — беручи річ зі становища краси — Европеєць, що тут покаже ся серед товпи на улицях або де на самотних дорогах, робить таке вражінє, як колиб поганив той образ повен красок і повабности.

Нераз вже пробовано словами і образами або й на сценї представити Европейцеви красу японьского сьвіта, именно же японьских женщин. Пуста робота! Японка в своїм прекраснім одїню, котрого ясні краски не мають в собі нїколи нічого яскравого і разячого, зі своїми хорошенькими сандалами, виглядає зазвиграй любенько і повабно, але відорвана від своєї рідної землї тратить дуже богато зі своєї краси. Щоби мати повне вражінє єї краси і повабности та побачити, яка она миленька, треба їй придивити ся в єї власній хатї, в тих маленьких, хорошеньких і дуже чистеньких комнатках, де она виглядає як би фіґурка уставлена для їх украшеня, треба єї видїти під єї домашним сонцем, як она ступає дрібоньким кроком серед ріжнобарвної глоти на улици з хорошої охрестности. Але красавиць в нашім понятю знайде ся і тут мало; більше хиба коли взяти за основу японьский ідеал, після котрого тота женщина найбільша красавиця, у котрої личко біленьке як сніг, брови як шовківниці, уста червоні як хіньска краска (ясночервоні), стан як верба (гнучкий) а волосє чорне як вуголь. Але й тоді ще бракне їй душевного виразу, котрого на довший час не заступить ніяка повабність, лагідність і скромність. Японка старає ся також і всїлякими способами надати собі штучно краси; сидить нераз цїлими годинами перед своєю тоалєтовою скриночкою та підмальовує брови, „білить“ личко та красить губи. Коли Европейці в своїх описах подорожий по Японії так дуже вихвалюють японьске жіноцтво, то до сего безперечно причиняє ся не мало й то, що японьскі женщини уміють з кождим легко і приятно поговорити; свобода і веселість в розмові надають їм немало краси і притягають до себе.

О відносинах обох полів до себе мають тут зовсім инше понятє як в Европі. Але як не можна би кожду Японку, котра продає ся, уважати за ідеал пожертвованя себе для родичів або родини, так і годї говорити о „неморальности“ народу длятого, що жінки і дївчата дуже часто не вкривають горішної части тїла або що мужчини і женщини купають ся спільно в цїлющих жерелах або публичних купелях. То діє ся з найбільшою природностию і нема в тім анї слїду якогось неприличного наміру, якоїсь нечистої гадки; „неморальність“ вносять аж ті, котрі виховані серед инших поглядів уважають за „неморальне“ то, що в очах Японців уважає ся за природне і невинне. Але з другої сторони знов не можна Японців уважати таки за безвзглядно честних, якими їх деякі писателї люблять представляти.

Коли би хтось хотїв порівнати европейскі відносини з японьскими, а за мірило людского щастя взяв більше або менше вдоволенє, то порівнане випало би взагалї в користь Японців. В цїлім суспільнім житю Японців віє ще духом давних часів і первістних звичаїв та обичаїв. Японці, як колись в давних часах, так ще й нинї управляють свою землю так, що Европейцеви аж з дива не сходить, коли на то дивить ся. Они обробляють свої поля з такою стараностию, як би то були городи і використовують кождий хоч би найменший кусник землї. Коло кождої малесенької хатини мусить бути й городець. Робітники чи то в поли, чи дома при варстатах працюють в як найбільшій згоді. Придивіть ся громадкам людий, що стоять на улици і балакають з собою: на лицях всїх видко якусь тиху веселість, якийсь щасливий брак потреб та їх обмеженє. Нїгде не чути сварки і колотнечі а лайки та проклонів японьска мова не знає. Навіть і старші люди бавлять ся з дїтьми як дїти, котрі, коли поубирані, виглядають в своїх цьвітистих одежах і з великими кокардами позаду від своїх поясів як ті метелики, що лїтають у воздусї і творять найповабнїйший та найлюбійший елемент в руху великого міста на улицях, де видко

ТЕЛЄҐРАМИ.

Відень 9 мая. Розпорядженем цїсарским скликані спільні Делеґациї на день 14 с. м. до Будапешту.

Відень 9 мая. Арештовано тут трех братів Зібель і жінку якогось лїтоґрафа з Хорватиї, що фальшували 100-коронові банкноти. Рівночасно арештовано ще в Загребі 17 осіб підозріних о участь в підроблюваню.

Петербург 9 мая. Телеґрама Куропаткіна з дня 7 с. м. доносить: Ґен. Зазулич доносить, що віддїл кавалериї передної сторожі японьскої обсадив дня 7 с. м. Фенванчен. Дві компанії і дві шкадрони неприятеля вирушили в напрямі до Даляндяконзен. Наш віддїл уступив ся взад в сторону як Селїнджане. Вояки, що прибули з Фенванчену, розповідають, що на Фенванчен вирушили дві дивізиї японьскі а трета машерує долиною ріки Аіхо і заняла позициї коло Кунамдяконзен; там уставила батериї, щоби острілювали наше війско у Фенванчен. Марш Японців іде поволи, але виконуваний з великою точностию.

Петербург 9 мая. Куропаткін доносить урядово, що ґен. Кашталїньский в борбі дня 30 цьвітня і 1 мая поцїлений каменем в голову погиб. Куропаткін доность о смерти ще й инших командантів.

Петербург 9 мая. В урядовім звітї подає ґен. Куропаткін такі числа страт над рікою Ялю: Убитих 6 штабових офіцирів, 20 офіцирів низшої ранґи і 564 вояків. Ранених: 2 офіцирів штабових, 36 офіцирів низшої ранґи і 1081 вояків. Загальні страти в убитих і ранених 80 офіцирів штабових і низших і 2324 вояків. На поли битви позістало кількасот вояків, о котрих судьбі нїчого не звістно.

Льондон 9 мая. Бюро Райтера доносить з Нючвану, що все вказує на то, що Росияни мають намір покинути Нючван. Форти знесено а більша часть российского войска вже виїхала. Российский штаб ґенеральний уступив ся з Ляоян до Мукдена. Росияни знищили на просторі 4 миль зелїзницю межи Нючваном а Порт Артуром. В містї настала обава, що скоро Росияни уступлять ся а Японцї борзо не прийдуть, настануть розбої. Анґлїйский консуль зажадав присланя канонїрки.

Токіо 9 мая. Вчера з нагоди побіди устроєно величезну манїфестацию, якої Японія перед тим ще нїколи не видїла. Взяли в нїй участь всї жителї навіть і дїти. Серед численних хоругов повівали також анґлїйскі і американьскі. Конець торжества був сумний, бо згинуло 21 людий, переважно дїтий, котрих в глотї удушено або котрі повпадали до води а 40 єсть ранених.

Поїзди льокальні

Приходять до Львова.

З **Брухович** 6 46, 8 05 рано, 12 39, 3 00 і 4 30 по полудни, 6·00, 8·04 і 9 12 вечером (від 8/5 до 11/9 вкл.)

З **Янова** 8 20 рано, 1·16, 4·45 по полудни, 9 25 вечером (від 1/5 до 30/9 вкл.) 10 10 вечером (від 15/5 до 31/8 вкл. в недїлї і сьвята).

Зі **Щирця** 9 35 вечером (від 1/6 до 11/9 вкл. в недїлї і сьвята).

З **Любіня** вел. 11·35 вечером (від 15/5 до 11/9 вкл. що недїлї і сьвята).

Відходять зі Львова.

До **Брухович** 7 10 рано, 9 30 і 11·45 перед полуднем, 1·05, 3 35 і 5·05 по полудни, 7·05 і 8·17 вечером (від 8/5 до 11/9 вкл.)

До **Жовкви** 11·10 вечером (що недїлї).

До **Янова** 6·50 рано, 9·15 перед полуднем (від 1/5 до 30/9 вкл.), 1·35 по полудни (від 15/5 до 31/8 в недїлї і сьвята, 3·18 по полудни (від 1/5 до 30/9 вкл.) і 5·48 по полудни.

До **Щирця** 1·45 по полудни (від 1/6 до 11/9 вкл. в недїлї і сьвята).

До **Любіня** вел. 2·15 по полудни (від 15/5 до 11/9 вкл. в недїлї і сьвята).

Рух поїздів

важний від 1 мая 1904.

посп.	особ.	Приходять до Львова
		в день
	6·00	З Кракова
	6·10	„ Іцкан, Делятина, Чорткова
	6·46	„ Рави рускої, Сокаля
	7·40	„ Підволочиск, Бродів
	7·45	„ Лавочного, Хирова, Калуша
	8·00	„ Самбора, Хирова
	8·10	„ Станиславова, Жидачева, Потутор
	8·20	„ Яворова
	8·55	„ Кракова
	10·02	„ Стрия, Борислава
	10·20	„ Ряшева, Любачева
	11·25	„ Коломиї, Жидачева, Потутор
	1·10	„ Лавочного, Калуша, Хирова
1·30		„ Кракова
1·40		„ Іцкан, Калуша, Чорткова
2·30		„ Підволочиск, Бродів, Гусятина
	4 35	„ Стрия, Хирова, Тухлї
	4·45	„ Яворова
	5·30	„ Підволочиск, Бродів
	5·40	„ Кракова
	5·50	„ Іцкан, Жидачева
		в ночи
	6·00	З Белзця, Сокаля
8·40		„ Кракова
	9·10	„ Іцкан, Чорткова, Потутор
	9·50	„ Кракова
	10·00	„ Самбора, Хирова
	10·20	„ Підволочиск, Бродів
	10·40	„ Лавочного, Хирова, Калуша
12·20		„ Іцкан
2·31		„ Кракова
	3·25	„ Тернополя, Грималова.

посп.	особ.	Відходять зі Львова
		в день
	6·20	До Іцкан, Жидачева, Потутор
	6·30	„ Підволочиск, Бродів, Чорткова
	6·45	„ Лавочного, Борислава
	6·50	„ Яворова
8·25		„ Кракова
	8·35	„ Кракова
	9·10	„ Лавочного, Хирова, Калуша
	9·25	„ Самбора, Хирова
	9·30	„ Белзця, Сокаля, Любачева
	10·35	„ Тернополя, Потутор
	10·45	„ Черновець, Делятина
1·55		„ Підволочиск, Бродів
2·45		„ Іцкан, Потутор, Чорткова
2·55		„ Кракова
	3·05	„ Стрия, Хирова, Тухлї
	3·30	„ Ряшева, Любачева, Хирова
	3·40	„ Самбора, Хирова
	5·48	„ Яворова
	5·55	„ Коломиї, Жидачева
		в ночи
	6·20	До Кракова
	6·40	„ Лавочного, Хирова, Калуша
	7·05	„ Рави рускої, Сокаля
	9·00	„ Підволочиск, Бродів
	10·05	„ Перемишля, Хирова
	10·42	„ Іцкан, Залїщик, Делятина
	10·55	„ Кракова
	11·00	„ Підволочиск, Бродів, Залїщик
	11.05	„ Стрия
12·45		„ Кракова
2·51		„ Іцкан, Чорткова
	4·10	„ Кракова

ЗАМІТКА. Пора нічна від 6 г. вечером до 5 г. 59 м. рано. Час середно-европейский від львівского о 36 мін. В містї видають білети їзди: Аґенция Ст. Соколовского в пасажи Гавсмана ч. 9 від 7 рано до 8 вечером, а білети звичайні і всякі инші, тарифи, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. бюро інформацийне ц. к. зелїзниць державних (ул. Красїцких ч. 5 в подвірю, сходи II. двері ч. 52, в годинах урядових (від 8—3 а в сьвята від 9—12).

повно робітників і селян, купців і промисловцїв, торговельників овочів і городнини та й богомольцїв в якихсь дивних мов цебрики капелюхах.

Місто Йокагама то зовсім нове місто, бо єго початки сягають ледви до половини минувшого столїтя. Там, де теперішне місто, було ще перед 1854 р. мале японьске сїльце. Аж коли договором з того року пристань йокагамску отворено для межинародної торговлї, осїли тут Анґлїйцї і дали початок до теперішного міста. Оно лежить на західнім полудни 28 кільометрів від Токіо, теперішної столицї краю. З одного боку коло него трохи на північ єсть йокагамский залив, з другого боку, трохи на полудне залив Місісіпі. Місто дїлить ся на три части: на всходї стоять европейскі будівлї, великі доми торговельні і склади, середину займає уряд почтовий, уряд митовий і инші будинки урядові, а на захід єсть японьске місто, в котрім доми суть лиш деревляні. Йокагама єсть все ще найпершим містом торговельним в Японії. Звідси вивозять мід, сирий шовк і шовкові материї, зелений чай, деревляні вироби, порцеляну і сїрнички, що розходять ся по цїлій всхідній Азиї, та славні японьскі лякеровані вироби, а привозять машини і части машин, зброю, готове одїнє, салїтру а передовсїм нафту, відтак цукор, бавовняні нитки і вовняні вироби. В йокагамскій пристані стає річно около 2000 пароходів і около 250 вітрилових суден.

II.

Токіо і єго характер. — Японьскі доми і жите в них. — Палата мікада. — Парк Азакуза. — Японьскі дїти. — В сьвятини богинї ласки і милосердия. — В парку Уено. — Японьскі сьвята.

З Йокагами їде ся зелїзницею до Токіо і за малу годинку можна станути в столицї Японії, котра що до простору займає — як кажуть — друге місце по Льондонї. О скілько се правда, не можу сказати; але то знаю, що я їздив в „рікшаві" цїлими годинами на всї сторони міста і не міг нїгде кінця єму добачити.

Стация Шімбаші, де поїзд стає на полудневім кінци міста, єсть досить незначна і бідненька, а сему першому враженю відповідає взагалї і Токіо. Що правда, „Готель Імперіяль," положений недалеко двірця, котрий дістає запомогу з цїсарскої каси, і богато инших будинків державних, як н. пр. найвисший трибунал, парлямент, мінїстерство справедливости, маринарки і війни, будинок ґенерального штабу, банк державний, посольства і т. д. побудовані вже на новомодний европейский лад, але впрочім цїле місто, що має більше як півтора міліона жителїв, складає ся лиш із самих маленьких деревляних домів. Токіо робить длятого зовсім враженє азийскої столицї, а той характер міста виступає ще яркійше через то, що то море домів перериваються місцями пусті, незабудовані площі. Улицї міста суть досить широкі, але доми при них маленькі і низонькі та виглядають зовсім так, як би були зложені лиш з картонових стін, котрі на день можна розсунути, так що з улицї видко все, що в хатї робить ся.

Тоті доми, що менї все пригадували хатки з карт, які у нас ставлять иногдї дїти, суть типово японьскі і творять знамениті рамцї для своїх маленьких, дрібоньких і делїкатно збудованих жителїв. В кождім такім домі може на півтора стопи понад землею єсть на причуд красно виполїтурований поміст, застелений яснобарвними матами, а на самій серединї помоста єсть велика дїра, в котрій горить огонь; понад нею на довгих ланцухах висять горшки, в котрих варить ся страва. Криша, зроблена звичайно з рижової соломи, спочиває на великих стовпах.

(Дальше буде).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

Виділ краєвий
Чв. 41.134.

Оповіщенє.

В краєвих низших школах рільничих в Березниці п. п. Стрий, в Городенці, в Ягольници, в Кобірничах п. п. Кенти, в Суходолі п. п. Коросно, розпочинає ся рік шкільний 1904|5 з днем 1 липня 1904 р.

Краєві низші школи рільничі мають на цїли образованє передовсім синів селян на уздібнених практичних господарів.

Цїлий курс науки триває три роки.

Всї ученики мешкають в закладі.

Оплата за удержанє в закладі виносить 150 К піврічно.

Незаможні ученики можуть бути приняті на кошт фонду краєвого, то значить дістають безплатно помешканє, харч і одїж.

Подання о принятє до котроїнебудь з повисше згаданих шкіл рільничих належить вносити найпізнїйше до 15 червня с. р. до Дирекциї школи.

До подання, котре єсть вільне від стемпля, належить долучити:

1) метрику на доказ, що кандидат скінчив 16 літ,
2) сьвідоцтво здоровля виставлене лїкарем,
3) сьвідоцтво шкільне з окінченя народної школи і сьвідоцтво моральности,
4) сьвідоцтво убожества, єсли кандидат убігає ся о принятє на кошт фонду краєвого.

З Видїлу краєвого
Королївства Галичини і Володимириї з Великим Князївством Краківским.

У Львові, дня 27 цьвітня.

З друкарні В. Лозиньского — під зарядом И. Недопада. (Телефона число 527).